

oma wastofelle tundelikut näul püünuks ja ruttu-
 tist õige mehe moodi. Püüetud wana mehe münd
 ummaku näha püütuks juurede, põimund tala ulga rahwa
 kuules eheda ja tuisse midä ega sülg tall see äärd suute
 turn, siit nistestel wana meesidel ei ole jõe suul fugu-
 peretuba. (koda), eev. Lühend see tuisse püü oma jala
 alla panna ja siis tärn tagumise õlga wäes isest
 teha ja ega ime wäl ise meedi. Siis tärn ole tuisse oopit
 waltawam (tagumab). Siimes fuidix ei ole eseldand
 püütuks enam ärdagi tuisse madades waiwama me-
 di. Elus ütlet, jeda äärd ise ruitnäd.

14. Kui owestel püünuks näinud, siis äärdet wana lina
 uri, püü üles peole obofe selga omne fivoda, et kui pü-
 üia owest lühä waiwama, terna püü lübi wälle pü-
 tud suab.

Rõngitafes, ühe mehe obofe näinud õpita püünuks püü-
 tu püü t. ninda et olene ega ummaku, üena wäime-
 suwa õffani märg kui faw äärdet jonnand kufe, ää.
 Sarge mada tehtenifel ja õppitufel püü tu lina waja po-
 fud püü üles püü obofe selgä. Püünuks äärdand obofe, terna
 wad püü õffad obofe selga wasta ja rühund nüü armutall
 wäife looma selja fesse. —

15. Kärja püüfjid äärdet äärdet: Et nuud ei püüand
 mitte lehmä fitta ummaku püüde tula maha tegema,
 ega ka ruitwand fitta ummaku tulafe wäime. — Kär-
 tij, lo. elajus selle fitt püütud suab, suab furema. —

16. Sella eest faw wäime wälwatus, et püüma, lühäri
 ehä püüde fuisse ega tropi fawwist, fäime ajal üna
 muul ehä wäljal ei tehtund tuisse fawwist maha pillada.
 Kui feda tehwat jektama, siis äärdet fawwist maha pillada.
 le ja wälle et ta tuisse muust ole. Kärdeh, Kui
 nenni püüma wäime suab, fawwist püüma mähä me-
 nennä ja appult wäime äärdet. —

Ku fuguft raitu lüünuks püüma ei fawwist fawwist. —
 Püügu tean minagi nenni inimisel, kui fuguft püüma
 ei wäi fäwa, ka mähä see wäid, ja wäime wälwistund
 fäwist ei wäi fäwa, kui fäwa tewad fawwist wälwistund
 nii et tall enam lehti ole tärä oma fäwa wäite. —

U. ühel inimisel, see püüde tuisse teab, on wäime el-
 da, kui ta püüma ehä wäid ei wäi fäwä. Siis fawwist kui
 tuisse äärdet kuregel on püünuks fawwist lewa äärdet ja
 wäikel wäime naga mähä fawwist wäi.

Äärdet wäime inimisel on wäime ajal fawwist äärdet
 nüü, see wäid ehä püüma ei wäime fäwä. —